

[Hartvig Frisch.]

stateret Faderskab. Der har i Pressen været rejst forskellige Spørgsmaal, og man har ogsaa inddraget de bidragspligtige, idet man har spurgt om, hvorledes disse vil være stillet, naar der staar „arves“. Men jeg har altsaa forstaaet Paragraffen saaledes, at der kun er Tale om virkelig fastslaaet Faderskab, altsaa for saa vidt der er Tale om Faderskab, som er fastslaaet i Henhold til Lov af den og den Dato, det vil sige de Paragraffer i Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab, der handler om det virkelige Faderskab.

Naar man gennemtænker, hvilke Følger disse Bestemmelser om Arven kan komme til at faa, tror jeg, man maa se dem i Forbindelse med det andet store Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Faderens Navn, og sige, at som Retfærdighedshandling er det upaatvivleligt en rigtig Fremgangsmaade, og nogen Ængstelse for, at den skulde, om jeg saa maa sige, ryste Samfundet, tror jeg overhovedet ikke, der er. Derimod kunde jeg tænke mig — det er altid Umagen værd, naar man staar over for et stort Skridt, at tænke det godt igennem —, at der kan gives Tilfælde, hvor Meddelelsen om, at en gift Mand uden sin Hustrus Vidende har faaet et Barn uden for Ægteskabet — en Meddelelse, som jo efter Lovforslaget er nødvendig —, vil være et haardt Slag for Hustruen og vil kunne bringe Ægteskabet i en vis Fare. Man kan nemlig tænke sig, at Bestemmelsen om Navnet blev, om jeg saa maa sige, den Draabe, der fik Bøgeret til at flyde over, selv om et saadant Ægteskab ellers vilde kunne klares.

Det drejer sig her om et stærkt følelsesbetonet Omraade; jeg synes, jeg vil nævne det her, at baade Arven og Navnet sikkert for den Familie, det kommer til at berøre, vil spille en meget stor Rolle af rent følelsesmæssig Karakter, langt ud over, hvad Fornuften skulde tilmaale. Naar man taler om Betænkeligheder, vil jeg sige, at her er det eneste Omraade, hvor jeg mener, det kan ske, at et Ægteskab gaar i Stykker, som ellers under den hidtidige Lovgivning kunde have redet Stormen af. Men jeg erkender samtidig, at det her drejer sig om et meget begrænset Omraade. Talmæssigt set vil disse Tilfælde være saa faa, at man, naar man vejer de to Hensyn over for hinanden: Hensynet til Barnet og Hensynet til Hustruen, maa sige, at Hensynet til Barnet vejer tungest.

Ved Siden af Bestemmelserne om Arven og Navnet kommer saa Bestemmelserne om den udvidede Forsørgerpligt, idet denne skal fastsættes under Hensyn til Mandens

økonomiske Stilling. Det maa siges at være fuldt retfærdigt og rimeligt, at naar Lovgivningen vil stille Børnene ens, maa man i økonomisk Henseende afgjort tage Hensyn til Mandens økonomiske Stilling, og dertil sigter jo dels § 3, hvor det udtrykkeligt siges, at Faderen lige saavel som Moderen er pligtig at forsørge Barnet under Hensynet, staar der saa i næste Stykke, til begge Forældrenes Levevilkaar. Og i § 19 fremhæves udtrykkeligt, at man skal tage Hensyn til Forældrenes økonomiske Kaar, saaledes at der falder lige stor Byrde paa hver af Forældrene. Jeg forstaaer Udtrykket lige stor Byrde som ikke lige stor Sum, men saaledes, at den skal hvile lige tungt efter deres økonomiske Evne.

Med Hensyn til den almindelige Fremgangsmaade, der vil blive fulgt, hvis disse Lovforslag gennemføres, gaar jeg ud fra, at der i Tilfælde, hvor et Barn er født uden for Ægteskab, af Moderen eller Jordermoderen eller Lægen gøres Anmeldelse om Fødselen samt om Faderens Navn og Bopæl. Derefter bliver det Politimyndigheden eller i København Overpræsidenten, der vil indstævne Faderen. Vedkommende vil saa blive spurgt, om han anerkender Faderskabet, og hvis han anerkender det og Myndighederne i øvrigt ikke har nogen Betænkelighed, med andre Ord ikke nærer nogen Tvivl om, at det er den virkelige Fader, vil der derefter blive givet Meddelelse til Amtet, som derefter udfærdiger Bidragsresolutionen, og i saa Tilfælde vil det hele kunne forløbe, uden at Offentligheden, hvormed jeg mener en større Kreds, bliver blandet ind i det. Saa vidt jeg kan forstaa det, baade efter Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab og efter Lovforslaget om Ændringer i Retsplejeloven, maa disse Ting kunne foregaa, uden at der bliver benyttet Proklama i Statstidende. Moderen opgiver Navnet, Politiet opsøger vedkommende, og hvis Faderskabet anerkendes og Bidraget bliver ordnet, maatte man kunne undgaa disse Meddelelser, Annoncer eller, hvad jeg skal kalde det, i Statstidende, der er en Form for Offentliggørelse, som — jeg ved ikke, hvordan det gaar andre Medlemmer her i Tinget — virker, i alt Fald paa mig som en Knytnæve, som man maatte kunne forskaane vedkommende Kvinder for, hvis det ikke er strengt nødvendigt. Jeg er ikke tilstrækkelig kendt med Praxis til, at jeg kan se, om dette vil kunne foregaa uden en saadan Offentliggørelse.

I Lovforslagets §§ 8 og 9 gives der Bestemmelser om de Tilfælde, hvor der er flere, der udlægges som Barnefædre. I